Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 230 (1230) ♦ Середа, 6 грудня 1995 року ♦ Ціна договірна

Міністрів на марші таки міняють

Наприкінці листопада відбулося засідання Президії Кабінету міністрів, на якому йшлося про стан справ у вугільній промисловості і атомній енергетиці. Було зазначено, що стан справ у галузі погіршується, обсяги видобутку вугілля щомісяця зменшуються, структурна перебудова галузі завмерла. Причиною цього є, зокрема, і низький рівень керівництва галуззю з боку міністра вугільної промисловості В. Полтавця, який вирішує питання без урахування реальної ситуації в державі, проявляє вузьковідомчий підхід. Керівництво уряду визнало за неможливе подальше перебування В. Полтавця на цій посаді і звернулося до Президента України з поданням про увільнення його з посади міністра вугільної промисловості.

Л. Кучма врахував позицію Кабміну. На посаду міністра замість В. Полтавця, який перейшов на іншу роботу, призначено С. Полякова, котрий з 1990 року і до останнього призначення працював головою Торезької міської Ради народних депутатів Донецької області. За фахом Сергій Васильович інженер-економіст, закінчив Харківський інженерно-економічний інститут. Має вчений ступінь кандидата технічних наук. Свого часу він був директором шахти «Волинська» ВО «Торезантрацит».

Л. Кучма призначив і нового голову Державного комітету України зі стандартизації, метрології та сертифікації. Ним стала Т. Кисільова, до цього — заступник голови Держстандарту. Тетяна Миколаївна не новачок у галузі. Останніх сім років вона працювала у системі Держстандарту на інженерних та керівних посадах. За фахом вона інженер-металург.

На засіданні Кабміну завжди незворушний Є. Марчук, критикуючи керівників деяких міністерств і відомств за неметкість, схильність до старих методів роботи, попередив, що невиконання програми дій уряду для кожного міністра буде розцінюватись як нездатність керувати галуззю.

Як бачимо, слів своїх Прем'єр-міністр на вітер не кидає. А діє принципово. Хотілося б тільки, щоб зміна керівників міністерств дала бажані результати. Щоб це не нагадувало відому байку про музикантів, які пересідали з місця на місце, але до ладу так і не заграли...

Польський день Олександра Мороза

Робочий візит Голови Верховної Ради України Олександра Мороза до Варшави, куди його як особливого гостя запросили на друге засідання глав парламентів країн Центральної та Східної Європи, що співпрацюють з ЄС і є членами Центрально-Європейської Ініціативи, розпочався буквально від трапа літака, в аеропорту Окенце, звідки він вирушив до сейму, а потім і в сенат Республіки Польща. Тут напередодні засідання Ініціативи відбулися його двосторонні зустрічі з парламентарями та вищими службовими особами держави: маршалом сейму Юзефом Зихом, маршалом сенату Адамом Струзиком, головою комісії у закордонних справах Броніславом Геремеком, членами польсько-української комісії, очолюваної послом до сейму Богданом Борусевичем.

(Закінчення на 2-й стор.).

Бабу — з воза,

Стогне селянин і криком кричить: дайте машини, гідні космічної ери, скільки ж будемо ниви «Нивами» поганити, чому до коси повертаємося і ніяк із сапою не розпрощаємося? Йому й дають: «Домінанта» з ФРН, «Бізона» з Польщі, всілякі надточні сівалки з Голландії... Гарні ж бо — до дідька, але й дорогі — матері його ковінька!

А де ж наше, вітчизняне, ждане-пережадане? Мало б бути... Відомості ці не секретні, але мало хто про них знає: в Україні мають виготовляти 3594 технічні засоби для села, зокрема: машин та обладнання для рослинництва — 1446, устаткування для харчової і переробної промисловості — 1696, енергетичних і транспортних засобів — 450 тощо. І мало все це не з неба впасти, а виготовлятися на українських заводах у рамках, як ми звикли висловлюватися, здійснення Національної програми виробництва технологічних комплексів і устаткування для сільського господарства та переробної промисловості. Ухвалено програму Кабінетом міністрів більш як три роки тому, але за цей час освоєно виробництво лише 340 найменувань із визначеного нею, тобто навіть менше десятої частини. Виходить, потрібно ще три-чотири десятки літ, щоб селяни мали те, що потрібно?

Проте — прояснілo на небі: нарешті є господар, який, може, візьме віжки в руки: указом Президента утворено Державний департамент тракторного і сільськогосподарського машинобудування — «Украгромаш», завданням якого і буде координувати й організовувати випуск необхідної селянину техніки. Молитимемо Бога, щоб не стала ця організація ще одним нахлібником, котрий сяде на шию тому самому селянинові...

КИТАЙСЬКИЙ ВІЗИТ ПРЕЗИДЕНТА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Під час державного візиту в КНР Президент України Леонід Кучма разом з членами офіційної делегації України відвідав Всекитайські Збори Народних Представників, де мав розмову з Головою Постійного Комітету ВЗНП Цяо Ши. Президент України також виступив перед професорсько-викладацьким складом Дипломатичного інституту КНР з лекцією на тему «Сучасна зовнішня політика України».

ЛІВАНСЬКІ ПАРЛАМЕНТАРІЇ — ГОСТІ УКРАЇНИ

В Києві перебуває парламентська делегація Ліванської Республіки на чолі з заступником голови парламенту Ілі Нажібом Ферзлі, повідомляє Укрінформ.

Згідно з програмою візиту, який триватиме по 11 грудня, члени парламентської делегації Лівану зустрінуться з Головою Верховної Ради України Олександром Морозом. Відбудеться низка зустрічей у постійних комісіях українського парламенту. 7 грудня делегація завітає на пленарне засідання сесії Верховної Ради України.

Крім цього, заплановані переговори у Кабінеті міністрів України, міністерствах: закордонних справ, зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі, машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії, сільського господарства і продовольства, Торгово-промисловій палаті.

8—9 грудня парламентська делегація Ліванської Республіки відвідає Дніпропетровську область.

«ГЕТЬМАН САГАЙДАЧНИЙ» ПОВЕРНУВСЯ НА БАЗУ

Севастополь. Флагман ВМС України — сторожовий корабель «Гетьман Сагайдачний» повернувся на рідну базу — Севастополь після успішного виконання завдань у міжнародних військових навчаннях «Класика-95», які проводились у Лігурійському морі. Українські моряки разом з моряками восьми держав проводили навчання в рамках програми «Партнерство заради миру».

5000 тонн сталі не спливли

Лише доба залишалася до відходу китайського судна «Хуа Квант» із Бердянського морського порту. 5000 тонн арматурної сталі виробництва Макіївського металургійного комбінату завантажували до трюмів. Відправник вантажу чекав лише «добро» на відхід судна. Але співробітники Служби безпеки по Запорізькій області вчасно з'ясували, що документи на відправлення металу — підроблені. До того ж сама фірма-відправник ліквідована ще у червні цього року, відразу після вдалої відправки за кордон 4 876 тонн металевої продукції на суму 1 мільйон доларів США, які, зрозуміло, до України не потрапили. Цього разу на контрабандний вантаж, який «тягнув» за контрактом більш ніж на мільйон «зелених», накладено арешт, порушено кримінальну справу.

Вітання новому генсекові НАТО

Президент України Леонід Кучма надіслав вітання новому генеральному секретареві Північноатлантичного альянсу іспанцеві Хав'єру Солану. Український Президент висловив сподівання, що плідне, взаємовигідне співробітництво України та НАТО розвиватиметься й надалі.

У номер

Польський день Олександра Мороза

(Початок на 1-й стор.).

Одразу зазначу, що побоювання щодо зміни курсу польської сторони у відносинах з Україною через зміну політичного лідера, здається, не мають підстав: на всіх рівнях підкреслювалося, що приязним взаєминам, спрямованим на добросусідство й партнерство, не загрожують політичні пристрасті, а гарант тому — досягнута злагода у польському суспільстві. Професор Геремек, знаний фахівець історії середньовіччя, на запитання кореспондента «Голосу України» про новітню історію україно-польських відносин зауважив, що хоч «історія і відіграє значну роль в історії», однак він не хотів би розглядати ці питання як історик, а лише як поляк і обиватель: між нашими державами збудовано міст партнерства і дружби, міст без фальші. Єдине, чого він бажав би Україні, — це стати могутньою, процвітаючою країною, тоді й Польщі від того буде тепліше.

Цікаво, що всі зустрічі не були черговово ввічливими, наповненими лише дипломатичними запевняннями в дружбі. Виникали і пікантні запитання, як це буває, коли люди зацікавлені в розв'язанні спільної проблеми. Цього разу мова йшла про договірно-правову базу щодо ситуації, яка склалася на спільному україно-польському кордоні. Адже демократія принесла не тільки солодкі плоди свободи, але й таке явище, як організована злочинність, контрабанда наркотиків тощо. Вирішено поставити перед урядами питання про відкриття нових переходів, оснащених усім необхідним, бо коли їх буде достатньо, то зловживань і порушень буде менше.

Валентина ПИСАНСЬКА, з Варшави.

У Президії Верховної Ради України

На засіданні Президії насамперед постав ряд питань соціального характеру. Зокрема, обговорено і винесено на розгляд сесії проекти законів про відпустки, про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо оплати праці працівників бюджетних установ та організацій, про внесення змін і доповнень до Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні».

Особливий інтерес викликало питання про повторне вето Президента України на Закон «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про телебачення і радіомовлення». Річ у тім, що упродовж півроку цей закон Президентом не підписується. Порушено терміни застосування вето, що суперечить статті 23 Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування». Комісія законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації запропонувала це питання на розгляд пленарного засідання, аби з уведенням закону в дію зберегти цілісність національного надбання — телебачення і радіомовлення.

У жвавій дискусії тривало й обговорення положення про резервний фонд Кабінету міністрів. Переважна більшість членів Президії зійшлась на думці, що треба відпрацювати чіткий механізм контролю за використанням цього фонду.

Президія детально обговорила процедуру обговорення і прийняття проекту Закону України про державний бюджет 1996 року. Його буде ретельно розглянуто й опрацьовано на засіданнях фракцій, потім — комісій Верховної Ради за участю представників виконавчих структур. До речі, вже відбулося перше спільне засідання постійних комісій Верховної Ради з цієї проблеми. Комісія з питань бюджету має вивчити й узагальнити всі пропозиції і зауваження, і лише опісля того проект буде винесено на розгляд пленарного засідання.

Члени Президії розглянули орієнтовний перелік питань на пленарних засіданнях 5 — 8 грудня.

Вів засідання Президії перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко.

Прес-служба Верховної Ради України.

Парламентська хроніка

Під знаком економічних законів

Ранкове засідання 5 грудня

Ось уже вкотре народні депутати України правого напряму висловили незгоду з включенням до порядку денного питання про приєднання Верховної Ради України до Угоди про Міжпарламентську Асамблею держав — учасниць Співдружності Незалежних Держав.

Обмінявшись короткими репліками з цього приводу, народні обранці, як це було й передбачено планом роботи на цей період, розійшлися по депутатських групах і фракціях.

Цього тижня буде обговорено ряд питань знову ж таки економічних. Зокрема, про проект основних положень податкової політики в Україні, про проект закону України про податок на майно підприємств, про проекти законів України про державний зовнішній борг та про внесення змін і доповнень до Закону «Про міжнародні договори України», про проект закону України про довірчі товариства (третє читання), про проект закону України про внесення доповнень до Закону «Про підприємство» та інші.

Чи треба говорити, з яким нетерпінням чекають люди на такі законопроекти? Тож, очевидно, пора народним депутатам забути про свої політичні упередження і зайнятися повноцінною законотворчою працею.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Проект бюджету як показник довіри до уряду

Спільне засідання комісій Верховної Ради, яке відбулося 4 грудня, видалося напрочуд спокійним. Народні обранці заслухали рекомендації Комісії з питань бюджету, з якими виступив її голова Микола Азаров, щодо процедури розгляду проекту наступного фінансового року нашої держави, підготовленого урядом.

Комісія Верховної Ради пропонує відвести на його розгляд і обговорення два тижні. Основне навантаження припадає на комісії, фракції та групи — в сесійному режимі, схоже, розглядатиметься уточнений і остаточний варіант проекту доходів і видатків державної казни на 1996 рік. Отож, за всіма ознаками, на різдвяні канікули депутати розійдуться, і, чи не вперше озброївши уряд фінансовим планом роботи в наступному році.

Водночас розмови народних обранців в кулуарах засвідчили, що доля проекту бюджету буде непростою, оскільки і на наступний рік заплановано спад виробництва. Отож окремі депутати переконані, що державна казна нагадуватиме, скоріше за все, охрімову свиту, яку кожен лобіст прагнутиме вкротити в одному місці, а дотачити — в іншому.

Водночас обговорення проекту бюджету покаже іще раз ступінь довіри депутатського корпусу урядові, і Прем'єр-міністрові зокрема. По суті, голосування проекту бюджету стане голосуванням щодо шляхів і методів співпраці Кабінету міністрів та Верховної Ради.

Отже, на поведінку депутатів, їхню позицію, а відтак і на долю проекту бюджету-96 вплине значна кількість різноманітних факторів. Що переможе — здоровий глузд чи амбіції народних обранців, покажуть результати голосування.

В кінці спільного засідання перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко ознайомив депутатів із попереднім планом роботи на тиждень.

Володимир КОРОЛЮК.

Вітальне слово Президента України

при врученні державних нагород групі представників Збройних Сил України

Шановні співвітчизники!

Дорогі друзі!

Подія, яка зібрала нас у цьому прекрасному палаці, має загальнодержавне значення. І це не перебільшення, оскільки усі ми, кожна сім'я так чи інакше пов'язані з армією.

Тому насамперед дозвольте привітати у вашому представництві увесь український народ з нагоди четвертої річниці його Збройних Сил.

У будівництві держави їм належить особлива роль. Армія — не лише вагома ознака державності, але й гарант державності.

З урахуванням якраз цього й відбулась принципова розмова у Міністерстві оборони України при підведенні підсумків діяльності Збройних Сил у 1995 році.

Це був не простий рік для України на її шляху реалізації третьої спроби відродження незалежної європейської держави.

Нам вдалося зрушити економічні реформи і чимало зробити на цьому напрямку. Багато змін відбулося у політичній сфері, де демократія стає нормою життя.

В Україні зберігаються громадський мир та спокій. А це головне для країни, яка переживає радикальні перетворення, зміну усталеного способу життя.

Ми стали повнокровними членами світового співтовариства. Найважливіший якісний крок тут — входження України до Ради Європи.

Зрозуміло, що далеко не все вдалося зробити. А відтак — маємо, на жаль, негативні результати та проблеми, такі ж вагомі, як і позитивні.

Це добре видно хоча б на прикладі Збройних Сил України, для подальшого формування яких належить докласти ще чимало зусиль.

Становлення молодої української армії, як основного гаранта незалежності і територіальної цілісності України, повинно випереджати будівництво основ нашої держави, принаймні не відставати від цього процесу.

Ми можемо, повинні і побудуємо дієздатну армію, спираючись на величезний історичний досвід та багатовікову ратну практику нашого народу. Народу, який з честю пройшов своєю хресною дорогою і завжди героїчно боронив рідну землю від ворожої навали, а в багатьох випадках допомагав іншим відстоювати свободу та незалежність.

Так було завжди, переконаний, що так буде і надалі.

І глибоко символічним є те, що ви отримуєте державні нагороди у рік 50-річчя Перемоги в Великій Вітчизняній війні, яка стала моментом вияву найвищої самопожертви нашого народу, її воїнів.

Не менш важливо, що це рік 400-річчя з дня народження видатного сина українського народу, державного політичного і військового діяча, гетьмана України — Богдана Хмельницького.

Усе це — життєдайні джерела та витоки нашої воєнної звитяги, які треба гідно продовжувати й примножувати сучасним захисникам Вітчизни.

Головне завдання сьогодні — підтримка необхідного рівня бойової готовності Збройних Сил. Виконувати його належить за умов великомасштабного скорочення військ і озброєнь, змін угрупувань, організаційно-штатних структур, дислокації з'єднань і частин.

Реформування Збройних Сил вимагає значного підвищення військового мистецтва командирів і штабів, високої майстерності та морального духу військовослужбовців, перебудови воєнної науки, збагачення теорії воєнного мистецтва на основі органічного поєднання наших відроджених віковіх набутків і традицій, перевіреної досвідом міжнародної практики.

Успішне розв'язання усього комплексу завдань можливе лише за умови, коли в кожному підрозділі, частині, на кораблі та в військових колективах будуть створені умови взаємної вимогливості і принциповості, відповідальності і діловитості, коли кожен на своєму місці робитиме свою справу чесно.

Ваш приклад — наочне підтвердження цих загальновідомих істин. І нагородження вас сьогодні — відзнака не лише вашої ратної праці, а й свідчення вдячності усім військовослужбовцям, які з честю виконують військову присягу, демонструють витримку та самовладання, вміло використовують бойовий потенціал сучасної техніки й озброєнь для підтримання боєздатності військ на рівні розумної оборонної достатності.

Дивлячись на Вас, приємно усвідомлювати, що моральні цінності, започатковані ратниками київських князів, в славних козацьких походах, в часи визвольних змагань за Україну і її волю, на полях битв в роки другої світової і Вітчизняної воєн, під час ліквідації наслідків Чорнобильської аварії, не втратили свого значення й служать орієнтирами для воїнів армії і Військово-Морських Сил при виконанні учбово-навчальних, бойових та спеціальних завдань — в рамках програми «Партнерство заради миру», миротворчих місій під егідою ООН.

На превеликий жаль, не всі нагороджених сьогодні з нами.

Ми складаємо щире співчуття рідним і близьким, товаришам по зброї старшого сержанта ПОЛТАВИ Олександра Адамовича — сапера-миротворця, який за особисту мужність і героїзм під час виконання військових і службових обов'язків, пов'язаних з ризиком для життя, посмертно нагороджується зіркою «За мужність».

Його бойовий побратим — рядовий СТОВБУН Анатолій Борисович знаходиться на лікуванні після важкого поранення. Відзнака Президента України — хрест «За мужність» буде вручена йому пізніше.

Вітаючи усіх вас, висловлюю тверду впевненість, що ви й надалі з честю виконуватимете свій військовий і громадянський обов'язок, примножуватимете свій внесок у будівництво армії, утвердження держави.

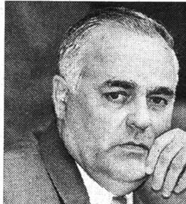
Користуючись нагодою, бажаю особовому складу, ветеранам, працівникам Збройних Сил України та членам їхніх сімей добра, миру й злагоди, здоров'я та щастя, успіхів у плідній праці в інтересах України.

Пройде небагато років, Україна вийде з складного становища, в якому ми сьогодні перебуваємо. Забудуться труднощі і негативні явища. Але нащадки завжди пам'ятатимуть ваш внесок в утвердження держави.

Честь і слава вам за патріотизм та благородну ратну працю!

АБИ НЕ БУТИ БАТРАКАМИ

***З**АПИТАННЯ «Чия земля?» далеко не риторичне. Віками воно нуртувало суспільство і навряд чи зійде з порядку денного найближчим часом. Тому й не дивно, що Верховна Рада так прискіпливо підходить до створення законодавчої бази у вирішенні питання про землю. Своїми думками з цього приводу ми попросили поділитись першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра ТКАЧЕНКА.*

— Олександре Миколайовичу, як і передбачалося, під час обговорення проекту Закону України про внесення змін і доповнень до Земельного Кодексу України депутати виявили не лише неабияку активність, а й полярні позиції щодо «земельного питання».

— На мій погляд, виступи кожного народного депутата України — це, безперечно, думки зрілих керівників і політичних діячів. Але кожний із них по-різному розуміє земельні проблеми. Ми не можемо допустити спрощений підхід при вирішенні питань, пов'язаних із земельними ресурсами. Земля — не лише територія України, де проживають майже 52 млн. чоловік, вона є основою життя. У політичному плані земля — основа державності, необхідна умова її суверенітету і незалежності. У зв'язку з цим і підхід при розгляді такого складного питання був особливий.

Нагадаю, що в Україні загальна площа сільськогосподарських угідь становить 42 млн. га, а орної землі 33,5 млн. га — це біля 0,65 на кожного жителя. Не так це і багато, враховуючи те, що тенденція до скорочення орної землі триває внаслідок відчуження значних площ для потреб промислового, житлового, транспортно-шляхового, внутрішньогосподарського виробництва. За якістю і складом грунтів Україна найбагатша у світі, бо тут зосереджено понад 27 відсотків площі чорноземів земної кулі. Наша земля дає найвисокоякіснішу продукцію, зокрема таку, як зерно, цукор, олія, овочі, фрукти. На українську землю як і в історичному минулому, так і зараз споглядає близьке і дальнє зарубіжжя. Це треба розуміти і бути дуже обачливим у питаннях реформування земельних відносин. На жаль, окремі політики сьогодні вбачають себе знавцями, як найкраще розпорядитися нашим природним багатством, хоч ніколи не працювали на землі і не знають їй ціни. Фактично вони шукають моделі розвалу колгоспів і державних господарств.

— Відомо, що приватизація землі, її роздержавлення пропонується на першому етапі здійснити через проведення паювання землі, шляхом виділення із земель колгоспів і держгоспів окремого паю працюючим і пенсіонерам. Ваше ставлення до цього?

— На селі сьогодні проживають понад 60 відсотків людей пенсійного віку. І може трапитися таке, що через 5—10 років сертифікати на паї будуть скуплені. В результаті наші діти і внуки житимуть в Україні, але батракуватимуть на чужій землі. Процес реформування земельних відносин повинен іти повільно, органічно випливати з тих змін, які викликає раціональна організація сільськогосподарського виробництва, практика підвищення ефективності землекористування. Невдалий досвід роздержавлення промисловості, який призвів до різкого падіння виробництва, зростання цін, безробіття, повинен застерегти нас від такого підходу до реформування земельних відносин і перебудови сільськогосподарського виробництва.

А ті погляди, що зараз насаджуються у нашому суспільстві з питань приватизації землі, її купівлі-продажу, переконаний, мають тимчасовий характер. Певен, прозріння нині приходить до нашого народу.

— Що, на вашу думку, треба зробити для підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва?

— Передусім виконавчій владі потрібно повернутися до організації виконання Закону про пріоритетність соціального розвитку, удосконалювати систему кредитування, підпорядкувати максимум бюджетних коштів і матеріальних ресурсів сільськогосподарському виробництву і переробним галузям, негайно приступити до створення регіональних агросервісних центрів.

Україні потрібно сьогодні визначитися з місцем і роллю агропромислового комплексу в економіці, завданнями і пріоритетами, на яких сконцентрували зусилля і ресурси. На мій погляд — це зерно, цукровий буряк і соняшник. Тобто найбільш валютоємні культури.

Треба належним чином налагодити наукове і кадрове забезпечення агропромислового виробництва.

— Отже, це комплексна проблема...

— Так, розв'язувати її потрібно у контексті основних ключових питань. По-перше, раціональне використання наявних форм власності на землю: державної, колективної і приватної; по-друге, цілеспрямоване відновлення родючості грунтів.

Важливо також переглянути ставлення держави до ввозу сільгосппродуктів на внутрішній ринок, створювати умови для стимулювання свого власного сільськогосподарського виробництва.

— На вашу думку, чи можливо реалізувати ці завдання в нинішніх умовах? І що нам перешкоджає?

— Досвід змушує нас докорінно переглянути поняття, яке увійшло у свідомість багатьох керівників і політиків різних рангів про те, що лише приватна власність і ринкові відносини підвищують продуктивність праці і ефективність виробництва. Це, по суті, не вірно. Скажімо, продуктивність комбайна «Джондір», сівалки «Клейн», обприскувача «Хагі», іншої досконалої техніки не зміниться за будь-якої політичної системи і форм власності на землю.

Не слід заплющувати очі на те, що за останні роки ми зійшли з твердого шляху, блукаючи манівцями і гублячи все, що здобуто за десятки років, під схвальні вигуки тих, хто ніколи не хотів і не хоче добра Україні і нашому народу. До речі, ми кинули напризволяще нашу аграрну науку, яку знали і шанували у світі.

Кожному зрозуміло, що агропромисловий комплекс це величезний економічний потенціал нашої держави. Він дає 40—45 відсотків національного валового продукту. Сьогодні, якщо порівняти з 90-м роком, то цей показник зменшився на 14—15 млрд. доларів на рік. За цим стоїть неплатоспроможність кооперативних, державних, фермерських господарств.

Україна входила в першу трійку світового співтовариства з виробництва зерна на душу населення, посідала перше місце з виробництва цукру і друге — соняшникової олії.

Думаю, громадянам України зрозуміло, що колективна форма власності — це істотна і прогресивна форма, й іншої шукати нам не треба, а необхідно її вдосконалювати, а не розвалювати.

Тому, приймаючи поправки до Земельного кодексу, потрібно ретельно зважити всі «за» і «проти». На нас сьогодні дивиться український народ. І наскільки парламент розумно, по-державному підійде до розв'язання цього питання, залежатиме сьогоднішній і завтрашній день України.

— Дякуємо за розмову.

Приватизація

Ніяк не поділять...

***П**РИВАТИЗАЦІЙНИЙ віз в Україні то просувається уперед з великим скрипом, а іноді й зовсім ледь-ледь не зупиниться. У чому ж річ? Хто гальмує процес зміни власника? У листі до керівництва Верховної Ради України свій погляд на цю проблему висловлює колектив асоціації «Рівнеагробуд».*

«У нашій асоціації, — йдеться в листі, — одним із засновників є житлово-комунальна контора (ЖКК), створена для експлуатації об'єктів житла і соціальної сфери сільських будівельників. Матеріальну базу житлово-соціальної сфери створювали як за рахунок державних коштів, так і за рахунок кооперативних.

Регіональне відділення Фонду держмайна України по Рівненській області 20 квітня 1994 року видало наказ про приватизацію дев'ятиповерхового гуртожитка на 400 місць і п'ятиповерхового адмінбудинку на 110 млн.крб. З червня 1994 року підписаний договір купівлі-продажу вказаної частки держмайна.

На вимогу ради нашої асоціації правління направило позовну заяву до арбітражного суду. Справа не лише у «смішній ціні». Справа в тому, що приватизація проведена з порушенням усіх чинних законів стосовно приватизації, Декрету Кабінету міністрів «Про особливості приватизації в агропромисловому комплексі», Указу Президента України «Про прискорення приватизації майна в агропромисловому комплексі» від 19 січня 1995 року, підзаконних актів Мінекономіки, Мінсільгосппроду, Фонду державного майна України та інших.

Нашу позовну заяву розглядали і задовольнили арбітражний суд в Рівненській області, Наглядова колегія Вищого арбітражного суду України. Наказ про приватизацію ЖКК шляхом викупу, а не відкритого акціонування з пріоритетним правом викупу акцій сільськогосподарськими товаровиробниками, як передбачено Указом Президента і Декретом Кабінету міністрів України, було скасовано.

Під час приватизації ЖКК були допущені безліч інших порушень...

... Приватизацію частки держмайна ЖКК асоціації «Рівнеагробуд» шляхом викупу, а не шляхом створення відкритого акціонерного товариства... проведено не через незнання законів. Зроблено це для того, щоб фактично за безцінь (110 млн.крб.) передати державне майно сімейним і родинним кланам. Приватизатори ЖКК асоціації досягли своєї мети.

Проте наші майже півторарічні намагання захистити законність через арбітражні суди не закінчилися. Регіональне відділення ФДМ України апелює до Президії Вищого арбітражного суду України, залучивши до справи нардепа В.Червонія. Все починається з початку...

...На керівництво нашої асоціації, яке твердо продовжує боротьбу з корупцією, розгорнулася шалена атака. Йде шельмування в засобах масової інформації, проти асоціації і її керівництва порушують судові справи...».

Ось такий лист, який закінчується порадою керівництву ВР України вжити «радикальних заходів» щодо керівництва Рівненського регіонального відділення ФДМ України. Тому, мабуть, слушно надати слово й звинувачуваній стороні.

«Заступник керівника асоціації «Рівнеагробуд» Луценко В.І., — пише до корпункту «Голосу України» начальник Рівненського регіонального відділення ФДМ України Валерій Марчевський, — посилається на порушення регіональним відділенням чинних законів про приватизацію, зокрема Декрету КМ «Про особливості приватизації в агропромисловому комплексі», Указу Президента «Про прискорення приватизації в агропромисловому комплексі» від 19 січня 1995 року. Комісія Фонду держмайна України, яка перевіряла хід приватизації ЖКК «Рівнеагробуд», встановила, що приватизація частки державного майна могла здійснюватися не відповідно до вищезказаного Декрету. Крім того, незаконне створення асоціації (19 жовтня 1995 року Рівненський міський суд визнав її установчі документи недійсними) позбавило регіональне відділення можливості співпрацювати з колгоспами області — співвласниками майна. Регіональне відділення ФДМ всіляко сприятиме колгоспам у відновленні порушених керівництвом асоціації прав щодо кооперативної частки. А щодо порушення Указу Президента, то регіональне відділення не могло його порушити хоча б тому, що на момент приватизації такого нормативного акта ще не існувало.

Щодо рішення арбітражних судів, то слід зазначити таке. Арбітражний суд Рівненської області, Наглядова колегія Вищого арбітражного суду вважали, що асоціація «Рівнеагробуд» має права щодо майна ЖКК «Рівнеагробуд». А Рівненський міський суд встановив незаконність існування самої асоціації, порушення нею прав дійсних власників — колгоспів та держави. Отже, регіональне відділення ФДМ по Рівненській області має право, спираючись на рішення міського суду, вимагати перегляду справи.

А звинувачення щодо низької ціни безпідставні, ціну визначали згідно з чинним законодавством, і порушення в цьому ніким не виявлено.

Автор листа посилається на те, що майно передано родинним та сімейним кланам. Але аналіз реєстру акціонерів показує, що представниками «кланів» є звичайнісінькі робітники, пенсіонери, багатодітні сім'ї. Ніхто з них не має батьків чи дітей — власників фірм та високопоставлених чиновників, як дехто...».

Ось така ситуація. Півтора року «Рівнеагробуд» намагається «захистити законність», а в той час міський суд визнає саму асоціацію «незаконною». Асоціація таке рішення оскаржує. І знову круговерть, знову «боротьба»...

Ось така в нашій державі «приватизація». Невтомна «боротьба». А в Рівному ще й змагання за крісло начальника регіонального відділення Фонду держмайна: теперішнього начальника, Валерія Марчевського, вже не раз намагалися зіпхнути — напускають комісію за комісією. Замість робити діло.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

Взаємообмін — не кабала, а безпека

***Я**К ВІДОМО, виступаючи першим на урочистому засіданні Генеральної Асамблеї ООН, Президент України Леонід Кучма запропонував створити, поряд з Радою Безпеки, новий орган — Раду Економічної Безпеки.*

Мета — «визначення стратегічних перспектив розвитку людства для превентивних зусиль на десятиріччя вперед». Адже людство поступово усвідомлює, що застосування сили — не найкращий спосіб розв'язання проблем. «Нова зброя» — це економічні санкції. Скажімо, під їхнім впливом Югославія була змушена припинити підтримку боснійських сербів. Ірак — оприлюднити свої військові (ядерні, хімічні, бактеріологічні) приготування, а ще раніше — ПАР відмовилася через економічний тиск від політики апартеїду, і згодом «біле» керівництво цієї країни передало владу корінному населенню.

Як і будь-які інші «ліки», економічні санкції найефективніші, якщо їх використовують вчасно. Чому нині саме час їх застосовувати? Розвиток міжнародної кооперації та розподілу праці досяг такого рівня, що будь-яка країна не матиме змоги добре хазяйнувати, якщо припиниться (частково або сповна) її взаємообмін з іншими країнами. Тому для України, та й інших держав, зрозуміло, надзвичайно важливою є запорука економічної безпеки.

Україна поступово завойовує ринки збуту для своїх товарів і сировини. Наша держава експортує їх до 117 країн світу, а імпортує товари — зі 107 країн світу. Природно, що припинення цих двох потоків може призвести до повного розвалу економіки. Тож зрозуміло, що значення досліджень з проблем економічної безпеки нашої держави важко переоцінити.

Вони — в центрі уваги Ради національної безпеки та Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України, Фонду сприяння дослідженням у сфері національної безпеки, Комісії з питань повернення в Україну валютних цінностей, що незаконно опинилися за її межами, відповідних підрозділів Служби безпеки та Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі, митниці.

Науково-прикладні наробки з цієї тематики, викладені вперше в підручнику з економічної безпеки під редакцією професора Богдана Кравченка, виданому Інститутом державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України, можуть стати у пригоді для навчання державних службовців.

Створення запропонованої Президентом нашої країни Л.Кучмою Ради Економічної Безпеки ООН (з наданням цьому органові відповідних повноважень) підвищить рівень безпеки всіх країн і дасть можливість перейти світові до нового за якістю спілкування етапу. Без війн, військового примусу, зайвих смертей. А в цьому збігаються бажання усіх людей світу.

Геннадій ПАСТЕРНАК-ТАРАНУШЕНКО,
кандидат економічних наук.

Хроніка. Факти. Події

● *Барнаул*

Учителям скрізь несолодко

Безтерміновий страйк оголосили працівники народної освіти Первомайського району на Алтаї. Їх підтримали сільські вчителі шкіл Тальменського, Крутихінського та інших районів краю. Вчительські акції протесту проходять, змінюючи одна одну, практично в усіх містах і районах Алтаю. Спричинили їх постійні затримки з виплатою заробітної плати, борг по якій перевищив 40 млрд рублів, повідомили в крайовому комітеті профспілки працівників народної освіти.

● *Белград*

А. Буха: Домовленості нездійсненні...

Міністр закордонних справ Сербської Республіки Алекса Буха вважає «практично неможливою» реалізацію виробленого на мирних переговорах у Дейтоні плану щодо територіального розмежування в Боснії і Герцеговині, особливо щодо передачі сербської частини Сараєва цілком під юрисдикцію мусульмансько-хорватської Федерації.

● *Нью-Йорк*

... й У. Кристофер: Вони незмінні

Будь-яку можливість модифікації або зміни досягнутої в Дейтоні (штат Огайо) угоди про врегулювання в Боснії категорично відкинув державний секретар США Уоррен Кристофер. «Усі умови цього договору дуже ретельно обговорювалися під час переговорів. Я вважаю, що надзвичайно важливою умовою цього договору є те, що місто Сараєве, яке протягом такого тривалого часу було розділене, знову стане єдиним», — заявив він в інтерв'ю телекомпанії Ей-бі-сі.

● *Москва*

Президент все ще «на лікарняному»

Президент Росії Борис Єльцин продовжує проходити відновний курс у підмосковному санаторії «Барвиха», повідомив кореспондентові ІТАР-ТАРС прес-секретар глави російської держави Сергій Медведев. За його словами, Борис Єльцин приймає призначені медичні процедури, робить прогулянки на свіжому повітрі.

● *Вашингтон*

Що там думають про Придністров'я?

Меморандум про співробітництво у військовій галузі між США і Молдовою підписали у Пентагоні міністри оборони двох країн Уїльям Перрі і Павел Крянге. В ході зустрічі П. Крянге звернувся до міністра оборони США з проханням підтримати вимогу Кишинева про повне виведення російських військ із Придністров'я. У. Перрі висловив «задоволення» угодою про передислокацію 14-ї армії та «закликав Державну Думу до її якнайшвидшої ратифікації».

Молдова — Україні:

Дозвольте поставити делікатне запитання...

Запитання полягає в тому, що ще 1992 року президентами обох країн було підписано Договір про добросусідство, дружбу та співробітництво. Але його й досі не ратифіковано українською стороною. Оце така, власне, проблема.

Звісно, на кожну проблему є кілька поглядів. Точку зору наших сусідів виклав, відповідаючи на запитання кореспондента «ГУ» Анатолія Марциновського, радник Посольства Молдови в Україні Сержіу СТАТІ.

— Україна та Молдова підписали більш як 50 двосторонніх угод в різних сферах, наші зв'язки міцнішають та розвиваються, Україна — пріоритетний для Молдови партнер. Це записано в концепції нашої зовнішньої політики. Все начебто добре. Єдине, чого ми ніяк не можемо зрозуміти, чому Верховна Рада України досі не ратифікувала жодної угоди, в тому числі й базового договору?..

У нас були численні зустрічі з керівництвом Верховної Ради, проте розуміння причин ситуації, що склалася, не маємо. Можливо, в депутатів є якісь аргументи, тоді хай вони висловляться. Може, потрібні наші пояснення, ми готові їх надати. Але все вкрито мовчанням, і ми не розуміємо — чому? Складається враження, що лише Молдова зацікавлена в ратифікації договору. Якщо затримка в процесі демаркації та делімітації спільного кордону, то цей процес через технічні причини досить тривалий. Спільна комісія має пройти 1200 кілометрів існуючих нині адміністративних кордонів. Чи варто через це відкладати ратифікацію?

— Можливо, це тому, що насторожує зближення Молдови й Румунії — з цільовим наступним об'єднанням?

— Не можу з вами погодитися. Так питання не стоїть ані у нас, ані, наскільки мені відомо, в Румунії — на найвищому рівні. Наше керівництво неодноразово заявляло, що Молдова йтиме тільки шляхом незалежності й суверенітету.

— Україні небайдужа доля Придністров'я. Який нинішній стан переговорів між Кишиневом і Тирасполем?

— Питання для нас досить складне. Керівництво Тирасполя на переговори фактично не йде. Головна вимога їхніх лідерів — визнання незалежності Придністровської Республіки. Президент Мірча Снєгур мав кілька зустрічей з лідером Придністров'я І.Смирновим. Молдова пропонує Тирасполю досить широку автономію, яка дозволяє мати власну банківську систему, збройні формування, підлеглі і місцевим органам влади і Міноборони Молдови. Придністров'я могло б також вести самостійну економічну політику, мати свій прапор, гімн, свої виборні органи і органи місцевої адміністрації. Я сказав би, ми пропонуємо Тирасполю приблизно те, що вимагає від Києва Сімферополь. Проте питання гальмується небажанням лідерів Придністров'я йти на переговори. Остання зустріч була короткою і закінчилася нічим — делегація Придністров'я знову не прийняла наших пропозицій. До речі, у зустрічі брав участь як спостерігач і представник України, керівник Управління з питань зовнішньої політики Адміністрації Президента Володимир Фуркало. Ми цінуємо позицію України, спрямовану на реальне розв'язання конфлікту.

Точку зору українських парламентаріїв ми попросили викласти народного депутата України, секретаря парламентської Комісії у закордонних справах та зв'язках з СНД Ігоря ОСТАША.

— З багатьох міркувань Верховна Рада України вважає за потрібне прискорити ратифікацію Договору про дружбу, добросусідство та співробітництво з Молдовою. Адже це, безсумнівно, активізує двосторонні відносини. Треба швидше оформити державні кордони. До речі, один із способів розв'язання проблеми ратифікації договору запропонував Прем'єр-міністр України Євген Марчук, який зазначив, що цьому сприяло б вилучення двох питань з додатку до міжнародної угоди про взаємне визнання прав і врегулювання відносин власності (це стосується молдавської власності у с. Сергіївці на Одещині та питання залізниці). Щодо делімітації та демаркації україно-молдовського кордону, то їх розпочали в червні цього року.

Що стосується двосторонніх відносин, то співробітництво,скажімо, в торговельно-економічній сфері є важливим чинником стабілізації економік обох країн. Свого часу молдовська сторона запропонувала розглянути питання про створення чогось на кшталт митного союзу між Україною та Молдовою, що принесло б обопільну вигоду. На думку молдовського Прем'єр-міністра А.Сангелі, майбутній митний союз «має стати вінцем розвитку взаємовідносин». А вінчати є що: лише під час серпневого візиту до Молдови Євгена Марчука було підписано 16 документів, серед них — міжурядові угоди про вільну торгівлю, взаємний захист інвестицій, створення спільних промислово-фінансових груп тощо. Міністри закордонних справ підписали Консульську конвенцію між Україною та Молдовою.

Особливо важливо для сусідів, поєднаних і родинними зв'язками, має стати угода про прикордонну торгівлю, умови й порядок розвитку зв'язків між прикордонними регіонами двох країн. Нагадаю, що в Молдові мешкають більш як 600 тисяч українців, а в Україні — 250 тисяч молдаван.

Звичайно, Україну непокоїть проблема Придністров'я і пов'язаний з нею процес виведення російських військових формувань — колишньої 14-ї армії РФ — з території Молдови через територію України. Про нагальність цього питання нагадали нещодавно вибухи великої кількості російських боєприпасів на віддалі 200 метрів від українського кордону, що спричинило зсув грунту та руйнування житла в кількох українських прикордонних селах. Сьогодні на складах в Придністров'ї — близько 500 тисяч тонн боєприпасів. Тим часом участь України як посередника на переговорах Кишинева й Тирасполя, на мій погляд, занадто млява й пасивна. Це неприпустимо хоча б з огляду на те, що в Придністров'ї мешкають близько 200 тисяч українців, і налагодження з ними тісних зв'язків є справою честі нашої держави, зобов'язує до відповідальності. З огляду на це корисним кроком став недавній візит делегації керівництва Спілки українців Придністров'я до Києва.

У Верховній Раді України створено депутатську міжпарламентську україно-молдовську групу, укладено угоду «Про розвиток відносин між парламентом Республіки Молдова та Верховною Радою України».

Насамкінець зазначу, що наступного року ми відзначатимемо 400-річчя від дня народження Петра Могили, сина молдовського господаря, який мав сан київського митрополита й заснував одну з перших в Європі Київську академію.

Коментар «Голосу України»

Як видно, ситуація непроста і дещо заплутана. Зі слів Ігоря Осташа можна зрозуміти, що питання ратифікації україно-молдовського міждержавного Договору залежить від процесу делімітації та демаркації (простіше — визначення на карті і місцевості) спільного кордону, але може бути розв'язане швидше за умови узгодження деяких питань, щодо молдавської власності в Україні. А в МЗС України пояснили, що ратифікація Договору від питань власності не залежить: у Договорі закріплено принцип територіальної цілісності й непорушності кордонів — але ж кордонів поки що немає. Від того, мовляв, і затримка. Тим часом і молдавські, й українські дипломати сходяться на тому, що процес оформлення кордонів тривалий. Всі відзначають, що якихось серйозних суперечностей між країнами немає, але коли відбудеться ратифікація — ніхто сказати не може. Ще один штрих до загального малюнка вніс нещодавно міністр приватизації й управління держмайном Молдови Чеслав Чебану: крім трьох виноробних заводів, сказав він, є спірне питання про молдавську залізницю, об'єкти якої також розташовані в Україні. Міністр визнав, що переговори з цих питань просуваються досить складно.

З цього можна зробити такий висновок: українські депутати повинні вчинити так, щоб ратифікацією Договору не завдати шкоди Україні (якщо справді це стосується питань власності), але й не побити горщики з сусідами. До речі, Договір було підписано на 5 років, отже, термін його дії закінчується в 1997-му.

Підготував Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Проблема

Страйкарям поспішати нікуди. А прем'єру?

Страйками Францію не здивуєш: за їх кількістю на день країна давно вже посіла перше місце в Європі. Були випадки, коли в Парижі протягом дня проходило по три-чотири страйки з різних причин, з різними вимогами та складом учасників.

Два тижні тому залізничники розпочали страйк, бо не були згодні зі скороченням субсидій на соціальні потреби, що його передбачають економічні реформи, розроблені урядом. Цікаво, що переважна більшість страйкарів півроку тому проголосувала за Президента Ширака, який нині планує втілити те, що й обіцяв у передвиборній програмі: позбутися державного дефіциту у сотні мільярдів франків. Зрозуміло, що французам за умов такої економної багато в чому доведеться собі відмовити. І в першу чергу реформа зачепить системи медичного страхування, пенсій, виплат безробітним тощо. Отож єдиний вихід — збільшити податки, заморозити зарплату службовцям державних установ, зменшити соціальні виплати тощо.

І хоч Прем'єр-міністр Ален Жюппе вважає, що нинішній шанс — останній, французи, схоже, більше занепокоєні бюджетом власних сімей, а не держави. На другому тижні страйку до страйкарів доєдналися дві найбільші профспілки Франції, працівники громадського транспорту, службовці пошти, зв'язківці, лікарі, представники деяких фінансових структур. А найголовніше — студенти, які, крім розв'язання суто соціальних питань, вимагають виділити гроші, необхідні для реформування всієї вищої освіти у Франції.

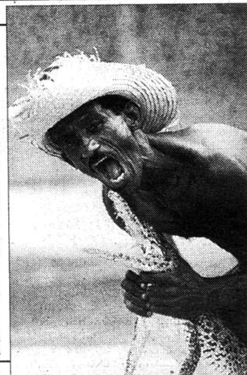
Поки що уряд заявляє, що не піде на поступки страйкарям, хоча днями Жюппе був змушений зібрати надзвичайне засідання кабінету. Ситуація поступово впирається в глухий кут. Хто поверне у зворотний бік першим: страйкарі чи уряд? Той, у кого вистачить терпцю... чи здорового глузду?

Наталя ФІЛІПЧУК.

Куба

Крокодили — на експорт

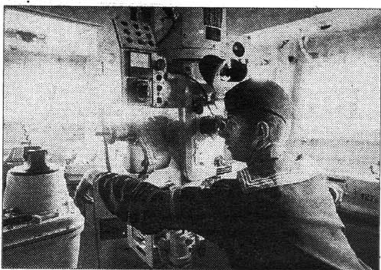
Крокодили — не тільки одна з визначних пам'яток Куби, а також і предмет експорту. В результаті кількох десятиріч наполегливої і небезпечної праці кубинські крокодиловоди змогли значно збільшити поголів'я колонії рептилій. І нині Куба добилася від міжнародних організацій, що займаються охороною рідкісних видів тварин, дозволу на експорт своїх крокодилів.

На знімку: працівник крокодилячого розплідника зі своїм поки що невеликим підопічним.

Фото Олександра СЄНЦОВА (ІТАР-ТАРС).

Армія

Придеснянців — у моряки!

Екіпаж корвету «Чернігів» дивізіону кораблів охорони водного району Військово-Морських Сил України незабаром формуватиметься із призовників Придесення. Про це повідомив на прес-конференції в обласному центрі заступник командира дивізіону капітан III рангу Володимир Лещенко. Морські офіцери сподіваються на істотну допомогу чернігівців у розв'язанні матеріально-технічних проблем забезпечення кораблів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Наша й ваша «Славянка»

На останньому засіданні Ради керівників прикордонних областей України і Росії, що відбулася влітку в Луганську, зокрема, було прийнято рішення про створення єдиного інформаційного поля прикордонних областей двох країн. І ось у цьому зв'язку недавно в Курську вийшов перший номер 16-сторінкової газети «Славянка», де розповідається про життя прикордонних регіонів, Києва, Москви, Криму, подається інформація з кордонів і митниць.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Пульс кордону

Нелегалів восени рахують

У Держкомкордоні України підведено підсумки службово-бойової діяльності Прикордонних військ за десять місяців цього року. За цей період на кордоні було затримано 17052 порушники. Найбільш напружені українсько-польська, українсько-російська та українсько-білоруська ділянки кордону. Зі 12005 затриманих іноземних громадян понад 70 % становлять нелегали. З початку року на кордоні затримували громадян 131 країни світу.

1995 року через державний кордон у встановленому порядку пропущено 67,7 мільйона чоловік та 12,2 мільйона транспортних засобів. Аналіз пропуску громадян через кордон свідчить про те, що іноземні громадяни з різних причин залишаються на території України. Так, за останні десять місяців на територію нашої держави в'їхало 15,6 мільйона, а виїхало 14,8 мільйона іноземців. Залишилось в Україні 844 тисячі чоловік.

Виходячи з рішень Координаційного комітету з боротьби з корупцією й організованою злочинністю, в період з 10 по 20 жовтня цього року силами з'єднань та частин Північно-Західного управління Прикордонних військ України із залученням можливостей МВС, Служби безпеки та Держмиткому було проведено спеціальну операцію «Мігрант», а в період з 18 по 24 жовтня силами з'єднань і частин Південного управління Прикордонних військ із залученням підрозділів аеромобільного прикордонного загону спеціального призначення проведено операцію «Південь-95».

Право

ПОЛКУ ЮРИСТІВ ПРИБУВАЄ

Нинішня осінь знаменна для Харкова парадом ювілеїв відомих далеко за його межами вузів. 70 років Юридичній академії, 65 — прославленому училищу льотчиків... Ну, а наймолодшому із престижних навчальних закладів міста — Харківському університету внутрішніх справ — цими днями виповнилося лише рік.

Це єдиний в Україні у своєму роді вуз, де одержують професійну підготовку майбутні офіцери охорони правопорядку, представники всіх областей країни. Рік тому, відзначив на урочистому відкритті свята ректор університету Олександр Бандурка, Кабінет міністрів України прийняв рішення про створення у Харкові університету внутрішніх справ, а сьогодні тут уже готують фахівців з 9 спеціальностей на 7 факультетах. Викладацький склад вузу налічує близько 30 професорів і понад сто доцентів. Всього у стінах університету навчаються більш як чотири тисячі студентів. Крім того, при університеті є гімназії, ліцеї, в яких ще з дитинства проходять профпідготовку майбутні слухачі й курсанти вузу. Особлива опіка дітям, батьки яких були міліціонерами і загинули під час виконання своїх службових обов'язків. Цього року при університеті відкрито також юридичний ліцей, після закінчення якого випускники одержують спеціальність молодшого юриста.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Юридична допомога

Лідер «Бі-Ай-Ем»

ПОПУЛЯРНІСТЬ і довіра до різних юридичних комерційних фірм і організацій досі не була об'єктом особливої уваги спеціалістів з дослідження громадської думки. Пояснюється це насамперед тим, що наші співвітчизники досить рідко, на відміну від західних громадян, вдаються до послуг професійних юристів, а самі правничі фірми здебільшого працюють з підприємствами і організаціями, а не з громадянами.

Як показали результати опитування, за останній рік 14,2% жителів столиці вдавалися до послуг юридичних фірм, організацій чи окремих професійних юристів. Для нашого ще не правового і не зовсім ринкового суспільства це не так уже й мало. Хоча поки що населення, як і за соціалізму, звертається по юридичні послуги переважно до районних (міських) юридичних консультацій (10,2%) та окремих професійних правників (4,1%), тоді як комерційні юридичні фірми за останній рік відвідали лише 1,7% киян. Та й серед юридичних послуг переважають найпростіші — загальні юридичні консультації (5,6% громадян), послуги з питань розлучення, аліментів, розподілу чи успадкування майна (3,9%), адвокатські послуги у звичайних судах (1,9%) тощо, які можуть виконувати й традиційні юридичні консультації.

Можна стверджувати, що де-факто ринок юридичних та адвокатських послуг ділиться нині на дві частини: за найпростішими послугами люди звертаються, як правило, до юрконсультацій за місцем проживання або роботи. У складніших ситуаціях, наприклад, у розв'язанні зовнішньоекономічних проблем, у непростих кримінальних і цивільних справах, за діло беруться юридичні комерційні фірми, причому серед них переважають адвокатські компанії. Причина у тому, що такі компанії, як, скажімо, «Бі-Ай-Ем» мають не лише висококвофесійні кадри, а й серйозну фінансову базу. За потреби вони залучають до співпраці на договірних засадах фахівців з аудиту, бухгалтерії, відомих економістів тощо. Юридичні консультації чи районні адвокатські об'єднання таких можливостей, принаймні поки що, не мають. Адже, як правило, кращі фахівці переходять на роботу до провідних адвокатських фірм.

Як свідчать результати опитування, явними лідерами на ринку юридичних послуг є міжнародна адвокатська компанія «Бі-Ай-Ем» та юридична фірма «Проксен». Вони значно випереджають своїх конкурентів за всіма основними показниками — їх найкраще знають, їм найбільше довіряють, до них у разі потреби мають намір звернутися за послугами.

На перший план опитані ставлять такі чинники, як поради родичів і друзів, що вже користувались послугами фірми, її міжнародний статус («Бі-Ай-Ем» має представництва у США, Ізраїлі, Швейцарії, Росії, що розширює сферу послуг компанії, а відповідно, і коло потенційних клієнтів), наявність висококваліфікованих кадрів (у тому числі зарубіжних фахівців) та адвокатська, а не загальноюридична спеціалізація фірми. Це приваблює не тільки комерційні структури, а й окремих громадян, які й були об'єктом даного дослідження. Певну роль, безперечно, відіграють і добрі фінансові можливості «Бі-Ай-Ем».

Серед інших юридичних фірм за популярністю дещо вирізняються чотири: «Траст», «Атлант», «Аеліта» та «Дарина», про існування яких чули від 3 до 7% громадян столиці, хоча особисто скористатися їхніми послугами мають намір значно менше. Та й першу з цих фірм, скоріш за все, асоціюють з трастовими компаніями взагалі, які мають досить сумну славу серед населення. А інші фірми відомі лише окремим опитуваним. Тим більше, що за всіма показниками популярності й довіри більшість опитуваних називали неіснуючу юридичну фірму «Феміда», яку соціологи включили до опитувального листа з метою контролю за достовірністю відповідей.

Митниця

Хоча й при погонах, а статус не той

УЖГОРОДСЬКА митниця — одна з найбільших на Закарпатті. П'ять її постів обслуговують 6 районів краю з 15, а також понад 1300 суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, що діють в цих адміністративних територіях. Міждержавний автоперехід «М.Березний — Убля» на українсько-словацькому кордоні — наймолодший структурний підрозділ митниці. Відкрили його 12 квітня нинішнього року.

— Буває, що протягом дня обслуговуємо понад 500 одиниць автотранспорту. А загалом за 7 місяців існування кордон тут перетнули 66 тисяч легкових автомобілів та 186 тисяч громадян, з них 55 тисяч — іноземці, — каже начальник поста Василь Глодан.

Звичайно, не всі прямували «в гості» з добрими намірами. Приміром, громадянин Словаччини 34-річний приватний підприємець Франтішек Ріус вирішив мандрувати по нашій країні винятково з бойовим револьвером. Митники були проти.

«Заперечували» вони й щодо просування територією України трьох крадених легковиків. «Мерседес», «Міцубісі» та «Жигулі» довелося припаркувати на штрафмайданчику. Затримано й певну кількість валюти. А загалом «семимісячний» пост вніс до державної скарбниці понад 1,5 мільярда карбованців.

— Хочеться хоча б частково відшкодувати кошти, вкладені державою в будівництво нашого переходу, — ділиться Василь Іванович. — Раніше тут була так звана млака. Вимушені були завезти понад 40 тисяч кубів щебеню, щоб забезпечити «плацдарм» для двосторонньої кількасмугової дороги, затишного оглядового залу, службових та допоміжних приміщень. Сьогодні, хто бачить ці споруди, не йме віри, що виросли вони на рукотворному майданчику.

Будівництво допомагають закінчувати словацькі фахівці. За наявності коштів колеги обіцяють повністю здати об'єкт до середини грудня. Але сума потрібна чимала — 27 мільярдів карбованців.

— Спробуємо відшукати, — каже начальник фінансового управління Держмиткому Віктор Гринченко. — Хоча й одержуємо з бюджету лише третину коштів до потреб. Щоправда, в Кабміні опрацьовують проект документа, згідно з яким 20 відсотків від реалізації конфіскованих на кордоні речей йтимуть причетним до цього органам. Тобто прикордонникам, міліції, СБУ, митникам тощо. Але було б варто чітко визначитися, кому і скільки відсотків належить.

Болючою проблемою залишається недостатня соціальна захищеність митників. Часто маючи справу з криміногенним елементом, працівники митниць, на жаль, не мають тих пільг, що, скажімо, правоохоронці. Митники належать до державних службовців, тож і за комунальні послуги платять більше, на пенсію йдуть пізніше і грошей на старості літ одержуватимуть менше тощо.

Останнім часом серед фахівців триває гостра дискусія щодо доцільності віднести митну службу до правоохоронних органів з делегуванням їй права на оперативно-пошукову діяльність. Раціональне зерно тут, безперечно, є. Адже й тепер митники виконують 12 з 22 функцій правових органів. Вони, зокрема, першими здійснюють дізнання, в разі потреби порушують кримінальну справу. То чому б не вийти й доводити її до логічного завершення? Адже тепер зібрані матеріали митники спочатку передають прокуратурі, звідкіля їх надсилають до відповідних слідчих органів. Втрачається дорогоцінний час, протягом якого порушники, як правило, замітають сліди.

Так, запоріжець Ісаєв разом з компаньйоном виготовили фальшиві декларації відповідно на 6200 та 3400 доларів США і намагалися нелегально перевезти валюту через кордон. Не вийшло. Але поки матеріали на них «чимчикували» за описаним вище маршрутом, хлопці, зрозумівши, що запахло смаженим, накивали п'ятами. На них оголошено розшук. Але чи спіймають?..

Немає нормативних актів, на підставі яких відділи дізнання митниць можуть запрошувати громадян на попередній допит. Іронічну посмішку в потенційних порушників викликають символічні штрафи за скоєне: з фізичних осіб... аж 60 тисяч крб. Часом для загальної користі є потреба ізолювати порушника більш як 3 години, дозволених нині. (Щоправда, для цього слід мати відповідні приміщення). Є й ряд інших істотних проблемних моментів.

— Більшість наболілих питань можна було б зняти з наданням нашій службі статусу правоохоронної, — теж підтримує ідею начальник Ужгородської митниці Василь Майор. — Одночасно забезпечили б і кращу соціальну захищеність вартових кордону, їх заінтересованість у ефективнішій роботі, підвищили відповідальність. Безумовно, зросла б і вимогливість до кадрів.

Микола ГОРВАТ.

Проекти

Володимир ПИЛИПЧУК пропонує «ланцюгову реакцію» зростання виробництва

МАЛО не хрестоматійним став факт, що за 9 місяців нинішнього року вітчизняна промисловість для 18 мільйонів дітей спромоглася виготовити лише 2 тисячі костюмів, 5 тисяч курток та 85 тисяч сорочок. Тож не дивно, що діти зодягнені здебільшого в товари імпортного виробництва, а купуючи імпортні товари, ми кредитуємо закордонних виробників. Проте відомо, що маємо власні досить розвинені технології, кваліфікованих працівників, а щодо попиту населення, то в тих самих сільських магазинах сьогодні хоч м'яча ганяй. Така ситуація і з іншими групами товарів. Чому ж тоді вітчизняна промисловість не в змозі виготовляти елементарні речі (та й не елементарні також)?

Директори заводів, чуючи це запитання, відразу починають говорити про відсутність системи довгострокового кредитування, а до того ж, на їхню думку, кредити і процедура їх отримання мають фіскальний характер і не виконують заохочувальної функції. Тож, виходячи з цього, народний депутат України Володимир Пилипчук розробив проект постанови «Про кредитне стимулювання нарощування обсягів виробництва та реалізації продукції».

— Якщо ми хочемо зберегти хоча б на сьогоднішньому рівні валовий національний продукт та національний доход, — каже він, — то конче мусимо «розпрощатися» з гіперфіскальною політикою держави. Елементарний аналіз податків, обов'язкових платежів та відрахувань до різних фондів (див. перелік) доводить, що підприємства, які працюватимуть, не порушуючи встановленої державою системи «здирства», неспроможні не тільки розвиватися й нарощувати обсяги виробництва, а й забезпечити звичайне відтворення. Отже, якщо сьогоднішня економічна політика не дала позитивних результатів, то, очевидно, потрібно робити щось інше, відмінне від того, що робилося до цього. На думку Володимира Пилипчука, цим «іншим» і може стати система антикризового кредитування.

Що являє собою пропозиція Володимира Пилипчука?

— Емісія грошей може дати як позитивний, так і негативний результат, — каже він.

Тож недаремно у більшості країн світу роблять додаткову 2—3-відсоткову емісію, що є свого роду стимулом для збільшення ВВП та національного доходу. Проте в нас незрівнянно більші емісійні гроші спрямовують не у сфери виробництва, а через бюджет, переливають у сферу споживання. Тому пропоновано змінити цю систему й, умовно кажучи, встановити з 1 січня до 1 серпня 1996 року режим пільгового антикризового кредитування для підприємств, що зобов'яжуться збільшити обсяги виробництва та реалізації без збільшення цін на неї. Він вважає, що пропонований механізм використання цих коштів дасть можливість уникнути інфляційних процесів, бо надмірну грошову масу протягом місяця буде збалансовано приростом товарної маси. Після цього можна буде провадити чергову емісію, але вже під фактичне збільшення товарної маси. Тож єдина мета виділення кредитів — забезпечення приросту продукції. А щоб убезпечитися від зловживань, цим законопроектом визначені чіткі умови користування коштами. Зокрема, ними не зможуть користуватися банки, якщо не буде підприємств — споживачів кредитних ресурсів. Тобто ці кошти не повинні піти в народне господарство поза визначеною схемою. У свою чергу, підприємства не можуть використовувати їх на заробітну плату, на погашення заборгованості за контрактами чи перед бюджетом. Ці кошти заборонено розміщувати на депозитних рахунках, позичати чи конвертувати в іноземну валюту (окрім як для потреб імпорту сировини).

Які підприємства можуть отримати такі кредити? У першому транші кредитні ресурси пропоновано надавати тільки тим підприємствам, швидкість обороту коштів яких сягає двох разів на місяць. Причому насамперед кредити надаватимуться підприємствам, що мають укладені, але ще не сплачені контракти на поставку сировини. А затим — на контракти з підприємствами, що мають потрібну сировину або матимуть її протягом терміну, коротшого від тривалості одного обороту коштів. Крім того, у першому транші кредити надають усім підприємствам для випуску товарів народного вжитку. У другому транші кредити надають підприємствам, що споживають продукцію попередніх підприємств, швидкість обороту коштів яких сягає місяця. Аналогічний принцип застосовують і щодо третього та четвертого траншів: відповідно їх отримають підприємства, швидкість обороту коштів яких не більш як два та не більш як шість місяців.

Як це буде на практиці? Наприклад, якщо матеріалоємність у ціні продукції становить п'яту частину, то це означає, що, отримавши, скажімо, сто тисяч карбованців кредиту, підприємство зобов'язується випустити продукції вп'ятеро більше, тобто на 500 тисяч карбованців. Якщо ж врахувати, що у першому транші кошти надаватимуть підприємствам, швидкість обороту коштів яких сягає двох разів на місяць, то таке підприємство має випустити продукції на 1 мільйон карбованців. Отже, НБУ зможе під збільшений обсяг товарів провести неінфляційну емісію. Адже якщо підприємство взяло на 100 тисяч карбованців кредиту, а випустило продукції на 500 тисяч, то це означає, що продукції на 400 тисяч більше від суми кредиту. Тож НБУ може видати уже неемісійні кредити споживачам продукції попередніх підприємств.

Зрозуміло, зазначені кредити не видаватимуть підприємствам, що визнані банкрутами, щодо яких порушено справи про банкрутство та які мають заборгованість, визнану за безнадійну.

Постанова передбачає також ряд санкцій як щодо підприємства, так і щодо банків, котрі не виконають взятих на себе зобов'язань. Проте цілком очевидно, що багато вигідніше буде ці зобов'язання виконати, бо підприємства, які забезпечать приріст продукції, матимуть істотні податкові пільги. Зокрема, вся прирощена продукція оподатковуватиметься за половинною ставкою податку на добавлену вартість, на 10 відсотків зменшується податок на прибуток, на 50 відсотків зменшуються акцизні збори з приРощеної продукції. Тобто підприємства будуть зацікавлені в тому, щоб у загальному обсязі випущеної продукції зростала частка приРощеної. Крім того, підприємства, що забезпечать приріст та реалізацію продукції без збільшення її ціни, зможуть на 20 відсотків збільшити норму амортизаційних відрахувань, передбачено ряд інших пільг.

Одне слово, Володимир Пилипчук вважає, що цією постановою буде створено ситуацію, коли і податкова і кредитна політика нарешті виконуватиме роль стимулятора виробництва, а не роль руйнівника.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Перелік податків, обов'язкових відрахувань та платежів, що їх сплачують підприємства України

1. Податок на прибуток — 30—45%.
2. Податок на добавлену вартість — 20%.
3. Мито та митні платежі — за шкалою.
4. Прибутковий податок на заробітну плату — за шкалою.
5. До фонду конверсії — 3 % від собівартості.
6. До фонду соцстрахування — 4,44% від ФЗП (фонду заробітної плати).
7. До фонду охорони праці — 1% від ФЗП.
8. До фонду газифікації побуту — 1% від вартості спожитого газу.
9. До фонду зв'язку — 1% від послуг зв'язку.
10. До фонду зайнятості — 2% від ФЗП.
11. До фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу (ПЕК) — 15% від імпортованих паливно-енергетичних ресурсів.
12. До фонду Чорнобиля — 12% від зарплати.
13. До Пенсійного фонду — 32% від зарплати.
14. До інноваційного фонду — 1% від реалізації.
15. До фонду профспілки — 0,15% від фонду споживання.
16. До фонду розвитку залізниць — 7% від вартості доставлених ТЕР.
17. На утримання автошляхів — 1,2% від обороту.
18. Комунальний податок — 1% від розрахункового ФЗП.
19. Податок на транспортні засоби — за шкалою.
20. Акциз — за шкалою.

ОБОВ'ЯЗКОВІ ПЛАТЕЖІ

21. За сертифікацію продукції.
22. За сертифікацію видів діяльності (наприклад, торгівлі).
23. За сертифікацію походження продукції.
24. Плата за забруднення навколишнього середовища.
25. Плата за землю.
26. Плата за реєстрацію бартерного зовнішньоекономічного договору.
27. Плата за здійснення геологорозвідувальних робіт.
28. Плата за ліцензування транспорту.
29. Плата за ліцензування видів діяльності.
30. Плата за користування природними ресурсами.
31. Плата за обов'язкову аудиторську перевірку.
32. Плата з вартості майна.
33. Плата за право ведення проектних робіт підприємством — 2—3% від вартості робіт.
34. Плата за нотаріальне посвідчення застави майна — 5% від вартості майна.
35. Плата за ліцензію Національного банку України.

Про наш досвід знають у Єгипті. І приїдуть повчитися

***У** 1993 РОЦІ за домовленістю між урядами України та США у нашій державі розпочалося втілення національної освітньої програми з питань ринкової економіки та приватизації. Сьогодні, коли програмі минає два роки, є підстави для того, щоб проаналізувати доробок. З цим наш кореспондент звернувся до директора програми Майкла УІЛЛАРДА.*

Із досьє редакції

Перед тим, як приїхати до Києва, Майкл Уіллард працював директором відділу засобів масової інформації фірми Береон-Марстеллер (саме вона спільно з агентством США з міжнародного розвитку втілює національну програму). Трохи раніше працював у агентстві новин «Юнайтед Пресс Інтернешнл». Кілька років був старшим референтом сенатора-демократа Роберта Бьорда, який на той час очолював сенатську більшість. Відтак брав участь у переговорах з міністром закордонних справ колишнього СРСР А. Громиком про обмеження стратегічних озброєнь ОСО-2, зустрічався з представниками обох сторін під час революцій у Сальвадорі та Нікарагуа, мав зустрічі з Садатом, Бегіном та іншими політичними діячами. У Вашингтоні живе на яхті, яка стоїть на річці Потомак. Брав участь в автогонках, полюбляє їздити верхи та малювати. Закохався у Київ, тому його бентежить думка, що рано чи пізно доведеться від'їздити до США.

— Уже той факт, що майже 50 відсотків громадян України так чи інакше взяли участь в приватизації, говорить багато про що. А щодо дворічного існування програми, то слід зауважити, що лише з лютого нинішнього року розпочалося реальне втілення програми масової приватизації. Насамперед ідеться про сертифікатну приватизацію. Тож, на мою думку, кількість учасників просто вражаюча.

— Знаєте, якось навіть незвично чути, що у приватизації взяла участь вражаюча кількість громадян, адже у виступах посадових осіб здебільшого йдеться про повільні темпи приватизації.

— Річ у тім, що ситуація в Україні істотно відрізняється від тієї, що була, скажімо, в Росії, адже українські сертифікати на відміну від російських ваучерів не можна продавати. До того ж у Росії приватизація, якщо так можна висловитися, відбувалася на хвилі революції, тоді як в Україні через кілька років по тому, а відтак існує певна апатія населення. Сьогодні навіть із громадян, що підтримують реформи (а таких в Україні 60%), лише 27% вірять, що ринкові реформи змінять ситуацію на краще протягом їхнього життя. Проте, як свідчать соціологічні опитування (а ми їх проводили кілька разів), переважна більшість українців не хочуть повернення до минулого. Вони розуміють, що «старі добрі часи» були не такими вже й добрими. Тому можна прогнозувати, що до лютого 1996 року в приватизації візьме участь не менше 60 відсотків громадян.

— Чи не могли б ви розповісти, в чому полягає співпраця із владними структурами України.

— Насамперед ми маємо партнерські стосунки із Фондом держмайна та регіональними сертифікатними центрами. А крім того, є ряд наших представництв у регіонах, які співпрацюють з місцевою владою. Зокрема, ми часто беремо на себе інформаційне забезпечення тих чи інших заходів.

— Чи зазнала ваша програма якихось якісних змін протягом цих двох років?

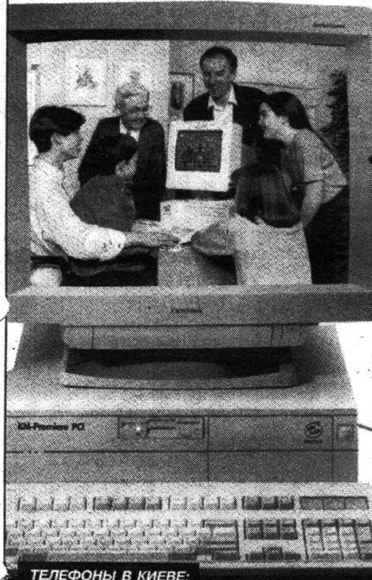
— Певна річ. Якщо протягом першого року ми займалися лише освітньою роботою, то з початком сертифікаційної приватизації почали видавати конкретну продукцію. Інакше кажучи, ми стали менше говорити про необхідність приватизації, а переключилися на реальну роботу. Крім того, останнім часом ми майже цілком змінили наші теле- та радіопередачі в бік їх інформативності та публіцистичності. До речі, незабаром в Україну мають приїхати представники уряду Єгипту з метою вивчення досвіду втілення подібних програм, тож, очевидно, працюємо ми непогано.

— Пане Уіллард, чи не могли б ви спрогнозувати, коли буде завершено цю програму та чи не передбачається, що після завершення масової приватизації ви надаватимете українським підприємствам післяприватизаційну підтримку?

— Звичайно, ми зацікавлені в тому, щоб закінчити роботу якомога швидше, і думаю, що це станеться наприкінці 1996 року. А щодо післяприватизаційної підтримки, то найпевніше нинішню програму буде трансформовано саме у цьому напрямі.

Вів розмову Сергій НЕСТРІЙ.

КОМПЬЮТЕРЫ для Всех!

Всегда на складе!
2 года гарантии!

KM-PREMIERE PCI

- Intel Pentium® Processor 60 MHz
- RAM 8 MB
- HDD 540 MB
- Keyboard, Mouse
- Color SVGA monitor 14", NI, LR

$1299

ТЕЛЕФОНЫ В КИЕВЕ:

Розничные продажи:
"Компьютерный салон КМ"
Адрес: пр-т Победы,3
(044) 544-1761
Оптовые поставки:
(044) 558-6909
Контрактные поставки:
(044) 544-1761
Дилерский отдел:
(044) 559-5892

ДИЛЕРЫ:

г.Днепропетровск: (0562) 656468;
г.Ивано-Франковск: (03422) 23376;
г.Кривой Рог: (0564) 748428;
г.Тернополь: (03522) 25954;
г.Донецк: (0622) 350961;
г.Мариуполь: (0629) 331144;
г.Одесса: (0482) 288838;
г.Кременчуг: (05366) 20520
г.Краматорск: (06264) 31199
г.Луганск: (0642) 527377;
г.Житомир: (0412) 344490;
г.Донецк: (0622) 358424;
г.Ровно: (0362) 221408;
г.Харьков: (0572) 324437;
г.Николаев: (0512) 346025;

КМ КВАЗАР-МИКРО

The Intel Inside and Pentium Processor logos are trademarks of Intel Corporation

---

Концерн «Укрпроминвест»

СПЕЦИИ
в любом количестве со склада в Киеве

1. Перец черный горошек	(25 г)	20 000 крб./шт.
2. Перец черный молотый	(25 г)	20 000 крб./шт.
3. Перец душистый	(25 г)	17 600 крб./шт.
4. Гвоздика	(20 г)	10 000 крб./шт.
5. Корица молотая	(25 г)	22 000 крб./шт.
6. Ванильный сахар	(10 г)	5 000 крб./шт.
7. Лимонная кислота	(25 г)	11 500 крб./шт.
8. Желатин	(25 г)	59 000 крб./шт.

Возможна доставка по Украине.

Тел.: (044) 462-57-67, 462-57-68, 462-57-69, 462-57-70.

Официальный представитель Горьковского завода «АО ГАЗ» и АО «Москвич» (АЗЛК) предлагает со склада в Киеве новые автомобили:

ПАЗ-3205

Автомобили УАЗ всех модификаций

ИЖ-2715 грузовые и грузопассажирские

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029-051
ГАЗ-31029-055
ГАЗ-31022
ГАЗ-310240
ГАЗ-310212

ГАЗ-3302 «Газель»
ГАЗ-3307
ГАЗ-3309 дизель

ВАЗ-21043
ВАЗ-21053
ВАЗ-21074
ВАЗ-2108
ВАЗ-2109
ВАЗ-21093
ВАЗ-21099

Микроавтобусы РАФ
прицепы к легковым автомобилям

Москвич 2141-S
Москвич-2335 пикап
Москвич-2141-S (такси)

Тел. в Киеве:
(044) 462-58-78 (многоканальный),
462-54-73, 561-44-00.

По желанию покупателя - дополнительная комплектация автомобиля !
Оптовым покупателям предоставляются существенные скидки.

Телефоны региональных представителей в Украине:

Белая Церковь	(263) 6-02-83	Луганск	(0642) 55-70-21
Винница	(0432) 32-49-60	Луцк	(03322) 5-14-08
Горловка	(06242) 4-63-97	Севастополь	(0692) 23-60-66
Днепропетровск	(0562) 27-06-61,27-99-85	Харьков	(0572) 72-20-47
Дрогобыч	(03244) 3-11-59,2-11-48	Хмельницкий	(03822) 3-61-02
Сумы	(0542) 22-11-71	Черкассы	(0472) 43-20-54
Ивано-Франковск	(03422) 2-53-01	Черновцы	(03722) 4-57-07

УЕП АО «Укрэнергопром»

проектирует: ТЭЦ, котельные, тепловые сети;
осуществляет реконструкцию энергетических объектов;
разрабатывает схемы теплоснабжения городов и промрайонов;
выполняет комплексные изыскания, бурение и ремонт артскважин.

252110, г. Киев,
ул. Соломенская, 5.
Тел. (044) 276-81-61,
факс (044) 276-81-62.

Поршневая группа
(гильза, поршень, палец, кольца, вкладыши, прокладки)

ДЛЯ АВТОМОБИЛЕЙ...
КамАЗ, МАЗ, КрАЗ, ГАЗ-53, ЗИЛ-130, ИКАРУС, УАЗ, ГАЗ-24, Москвич-412, ВАЗ, ЗАЗ, ГАЗ-21

...И СЕЛЬХОЗТЕХНИКИ
Т-150, МТЗ-80, -82, ДТ-75, «Дон», «Нива», «Колос», для двигателей: Д-240, СМД-14, -18, -20, -22, -31, -60

ЗАПЧАСТИ для ГАЗ-53: коленвал, диск сцепления ведомый, корзина сцепления, распредвал.
ЗАПЧАСТИ для КамАЗа: выжимной подшипник, топливный насос (ТНВД).
Плунжерные пары, распылители, форсунки для МАЗ, СуперМАЗ, КамАЗ, КрАЗ, Т-150.

Оформление и отгрузка за 10 минут!
КМП «ЭВО», Киев, ул. И. Гонты, 9.
Тел. (044) 443-6549, 446-5819 (с 9.00 до 17.00)

МЫ ДАЕМ ВАМ КЛЮЧ
к информации государственного реестра

ОКОНХ общий классификатор отраслей народного хозяйства Украины

ЭТОТ УНИКАЛЬНЫЙ СПРАВОЧНИК СОДЕРЖИТ ПОСЛЕДНЕЕ ДОРАБОТАННОЕ И УТВЕРЖДЕННОЕ МИНСТАТОМ ИЗДАНИЕ КЛАССИФИКАТОРА ВСЕХ ВИДОВ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В УКРАИНЕ.

По вопросам приобретения справочника обращайтесь по телефонам:
228-80-84
229-44-96

АО "Холдинговая компания "АІСТ"

Организация постоянно закупает пшеницу
ценную
(3-й класс)
вагонными
нормами.
Харьков,
тел. (0572)
149-440, 149-304.
Факс 149-305.

Реклама в газете «Голос Украины». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, г. Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б18-154 от 25.10.95 о признании банкротом ЗАО опытный завод «Весна» (г. Днепропетровск, ул. Ленинградская, 68, р/с 8467761 в Днепропетровском КБ «Приватбанк», МФО 305299).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд г. Киева возбудил дело о банкротстве ЗАО СК «Союз финансовых гарантий», ул. Б. Хмельницкого, 62, р/счет 5467616 Укрбанк «Відродження».

Просим кредиторов обращаться в месячный срок по адресу: 252030, Киев, ул. Б. Хмельницкого, 44В, тел. 216-65-14.

Организация реализует:
насосы промышленные, мешки бумажные, оборудование для мельниц и элеваторов, гидроизоляционный материал «Бризол», котлоагрегаты отопительные.
Тел.: (044) 224-60-51, 221-39-99, 225-50-55.

У номер

● Львів

Порушують порядок... охоронці порядку

На сесії облради, окрім інших питань, було заслухано інформацію начальника УМВСУ Богдана Романюка щодо динаміки розкриття злочинів. Ішлося і про зловживання серед самих міліціонерів. Так, внутрішньою службою безпеки розкрито 70 відсотків порушень. Лише протягом цього року 300 працівників міліції звільнено з посад, 3 тисячі притягнуто до дисциплінарної відповідальності.

● Чернігів

Аварія: є потерпілі

Серйозна аварія сталася на Бобровицькому цукрозаводі. Через неякісні зварювальні роботи у відстійнику другої сатурації ємкістю 70 кубометрів відпало дно. Кипляча сировина враз обпалила ноги чотирьом працівницям, які нині перебувають в обласній та районній лікарнях. Причини аварії з'ясовуються.

● Донецьк

Від геології — до екології

Півстоліття виповнилося геологорозвідувальному факультету Донецького державного технічного університету. За цей час тут підготовлено близько 1,5 тисячі спеціалістів, серед яких і вчені зі світовим іменем, що прославилися значними відкриттями у своїй галузі. Тепер у вузі розпочали навчати і фахівців іншого профілю — геологів-екологів.

● Хмельницький

Бізнес-центр для власників

У Хмельницькому розпочав роботу третій в Україні бізнес-центр Міжнародної фінансової корпорації, який надаватиме допомогу керівникам та спеціалістам підприємств, що приватизувалися, і в першу чергу — малим приватним підприємствам. Слухачі курсів отримають навики у складанні бізнес-планів, прослухають курс лекцій з розвитку бізнесу, отримуватимуть різноманітну юридичну та комерційну інформацію. Навчання триватиме шість місяців за рахунок британського фонду «Ноу-хау», котрий у такий спосіб подає допомогу країнам, що розвиваються.

● Херсон

«Голос України» — вчителям

Понад 500 мільйонів карбованців виділили херсонські облдержадміністрація, виконком та обласне управління культури на передплату «Голосу України» вчителям області. З нового року кожна із 600 шкіл Херсонщини одержуватиме нашу газету.

— Враховуючи фінансові труднощі шкіл, — розповідає заступник голови обласної держадміністрації Микола Корнієнко, — було вирішено переказати гроші з обласного бюджету. Передплачено саме цю газету тому, що вона, на нашу думку, послідовно, без дешевих сенсацій утверджує головні цінності, притаманні нашому народу, бореться за утвердження молодої держави.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює щире співчуття оглядачеві парламентського відділу Василеві Туглуку з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті матері **ГАННИ ВАСИЛІВНИ**

Комісія у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. при Президії Верховної Ради України з глибоким сумом сповіщає про раптову смерть, що сталася на 76-му році життя 30 листопада 1995 р., Героя Радянського Союзу, активного учасника підпільно-партизанської боротьби в Україні та Словаччині, колишнього командира партизанської бригади, члена Комісії у справах колишніх партизанів **КВІТІНСЬКОГО В'ячеслава Антоновича** і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

Досвід

Інколи і збитки бувають виправдані

З ДИРЕКТОРОМ Коростенського АТ «Хіммаш» Віктором Горіним не вдалося зустрітися — він поїхав до Туреччини на переговори з потенційними партнерами. США та Англія теж зацікавилися продукцією підприємства. Звісно, ще рано говорити про підсумки цих контактів, але на підприємстві переконані: є всі можливості для того, щоб уже наступного року продукція заводу пішла в далеке зарубіжжя. Хоча коростенське обладнання добре знають у країнах, які входили колись до складу РЕВ, однак пробитися нині на ринок високорозвинутої держави дозволить лише вища, ніж у конкурентів, якість і надійність.

І на «Хіммаші» думають передовсім не про «виживання», а про розвиток виробництва. Позаяк стресів у вигляді різких скорочень кадрів вдалося уникнути.

Підприємство має чимало своїх стипендіатів у різних вузах, оскільки відчуває гостру потребу, зокрема у спеціалістах з маркетингу, менеджменту. Серед ветеранів підприємства — директор та головний інженер Олександр Гельман, у трудовій книжці якого лише один запис тридцять шість років тому. Саме тоді колишній «Торфмаш» став «Хіммашем». Якщо раніше підприємство виготовляло щомісяця п'ять тисяч спеціальних посудин, без яких не обійтися у племінній справі, то тепер виходить ледве півтори сотні посудин Дюара. Між іншим, хто заприсягнеться, що породні якості тваринництва з часом не знижуватимуться?

Зовсім довелося припинити випуск опалювальних котлів. Хоча вони ефективні, зручні для користування як газом, так і твердим паливом. Однак ціла лінія, яка може давати 500 котлів щомісяця, простоює з однієї і тієї самої причини: у людей немає грошей.

Щоб вийти зі скрутного становища, «Хіммаш» узявся за те, чого раніше ніколи не робив. І тепер на рахунок підприємства надходить одинадцять мільярдів карбованців щомісяця лише за поставку кульових кранів для газової промисловості, які раніше купували в Росії. Бо коростенські виявилися не лише дешевшими, а й кращими. Вони здатні працювати при температурі від мінус 60 до плюс 80 градусів за Цельсієм, їх можна встановлювати на відкритих майданчиках або в закритих приміщеннях, на надземних і підземних ділянках газопроводів без влаштування спеціальних колодязів.

Цієї весни заводчани взялися за випуск холодильних установок для м'ясокомбінатів і молокозаводів. Є вже перші десять агрегатів, а орієнтовна потреба України — 500 штук на рік.

Особливо заінтригував тепловий насос для опалювання будинків своїм принципом дії: вода нагрівається за допомогою... холодильника. Цікаво, що влітку ця установка може служити кондиціонером. Тепловий насос обіцяє економію енергоресурсів і має окупитися, як стверджували на заводі, за півтора-два роки. Незважаючи на вартість (12 мільярдів), цією продукцією зацікавилися шахтарі, які задумали скористатися підземними водами.

Крім того, завод почав виготовляти апарати охолодження для нафтопереробної галузі.

А тим, хто придбав звичайний побутовий термос коростенського виробництва, слід знати, що на кожному такому термосі підприємство втрачає 600 тисяч карбованців, бо продає дешевше від собівартості. І якщо нині заводчани виготовляють три з половиною тисячі термосів щомісяця, то надалі планують довести до десяти тисяч із поліпшеним дизайном. Невже збитки більшими будуть? Та хіммашівці мають свою стратегію: інколи й на збитки треба йти, щоб на ринку закріпитися...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

СМАЧНІ, ТА ЩЕ Й ГАРНІ

Широкий попит серед населення України та країн близького та далекого зарубіжжя мають торти та різноманітні цукерки акціонерного товариства «Кременчуцька кондитерська фабрика», що у Полтавській області. Шоколадні ласощі на рівні європейського стандарту.

І все це завдяки тому, що на підприємстві, яке вже багато років очолює великий знавець своєї справи Володимир Семенов, робота поставлена так, щоб постійно була сировина і щоб працівники мали стабільний заробіток.

Варто зазначити, що кременчужани постійно спілкуються з російськими підприємствами, які допомагають їм випускати вироби відмінної якості.

На знімку: ось такі вони — гарно оздоблені, смачні вироби кременчужан.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Екологія

ЗБЕРЕЖЕМО ДОВКІЛЛЯ — ЗБЕРЕЖЕМО СЕБЕ

Закарпаття, як і інші регіони республіки, потребують екологічної допомоги. Нині, до честі закарпатців, можна сказати, що чимало зроблено задля збереження довкілля. Чого варті, скажімо, біосферні заповідники «Карпатський» та міжнародний «Східні Карпати» — єдині в Україні! Не має аналогів і програма щодо збереження басейнів Тиси та Дунаю — яскравий зразок плідного співробітництва екологів кількох сусідніх держав. Згідно з нею в Ужгороді створюється навіть унікальний центр аварійного оповіщення, до речі, єдиний в республіці. Закарпатці першими в країні створили екологічну службу на кордоні. Найкращі тут показники і щодо відшкодування завданих природі збитків службовими особами чи просто непорядними людьми.

Про це говорив міністр Мінекобезпеки України Юрій Костенко на виїзній нараді очолюваного ним відомства за участю представників з усіх областей.

Звісно, поряд із позитивними зрушеннями є й чимало проблем, характерних і для інших регіонів. Приміром, серйозне занепокоєння викликає незбалансованість між водокористуванням та належною очисткою води. Дамокловим мечем зависла над державою проблема утилізації, знешкодження і зберігання шкідливих промислових та токсичних відходів, отрутохімікатів. Приміром, лише на Закарпатті їх понад 220 тонн. Говорив міністр і про необхідність кращої взаємодії відомства та його служб з місцевими органами влади, які часто-густо намагаються «підім'яти» під себе екоуправління та їх підрозділи, належним чином не підтримують фінансово. Єдиними були учасники наради в тому, що і держава мала б краще матеріально сприяти збереженню навколишнього середовища.

З цих питань прийнято звернення до Верховної Ради та уряду України.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

ВІДВЕРТА РОЗМОВА ПРОФЕСІОНАЛІВ

Футбол. Відбулася нарада голів комітетів Федерації футболу України. Це були звіти про виконану роботу. Прозвучало також багато пропозицій стосовно поліпшення роботи. А взагалі, на думку присутніх, вийшла відверта і корисна розмова, участь у якій брали здебільшого справжні професіонали.

Багато говорилося про дуже гостру і наболілу проблему, яка, мов тала вода, підмиває підвалини нашого футболу. Мова про відплив юних футболістів із східних областей за кордон. З Харкова, Луганська, Донецька до Росії вивозяться цілі команди.

Що ж робити? Федерація футболу, по-перше, збирається внести доповнення до статусу гравця. З 14 років футболісти укладатимуть дворічні контракти зі своїми школами і клубами, які продовжуватимуться до 18 років.

По-друге, ФФУ клопотатиметься перед місцевими органами влади про суворе покарання тренерів, які займаються футбольною «работорговлею».

Збираються навести порядок і в тренерському господарстві, бо нашими командами інколи керує хто завгодно, тільки не спеціаліст. З 20 по 24 червня нинішнього року УЕФА проводила конференцію свого методичного комітету. На ній була розроблена система ліцензування тренерів, яку рекомендовано всім 39 країнам — членам Європейської футбольної спілки. Отже, ліцензування буде проведено і в Україні. Лише зі спеціальним документом тренеру відтепер дозволять керувати колективом.

Буде чотири категорії — третя, друга, перша і вища. Треба насамперед мати вищу освіту, прослухати певну кількість годин спеціальних курсів, здати усні та письмові іспити. І, залежно від загального тренерського стажу у певних лігах, присвоюватиметься категорія. Можливо, за таких умов, нарешті, завершаться тренерські кар'єри шоферів, завгарів, торгових працівників. І тренерською справою займуться справжні професіонали. Загалом не завадить підучитися й декому з наших «видатних» наставників.

Ці та інші серйозні питання (всього 16) обговорюватимуться й на виконкомі ФФУ, засідання якого пройде наступної суботи. А напередодні зберуться президенти клубів і, зокрема, обговорять питання про створення професіональної футбольної ліги.

Чергові подробиці про новорічний турнір

Відомий грузинський телекоментатор, популярний артист Коте Махарадзе збирається до Києва, де, як ми вже повідомляли, 27—28 грудня пройде цікавий міжнародний турнір з футболу в залі. Ідея його проведення належить президентові ФК «ЦСКА-Борисфен» (Київ) Дмитрові Злобенку. Шановний Коте Махарадзе планує провести телерепортажі на Грузію. Адже в турнірі змагатиметься миле його серцю тбіліське «Динамо».

Можливо, забажають подивитися телетрансляції з Київського палацу спорту й у Росії. Вийти на цю арену збираються московські клуби «Спартак» та ЦСКА.

До нашої столиці прибуде також відомий російський арбітр, суддя ФІФА Сергій Хусаїнов з Москви. А головним арбітром турніру зголосився бути представник відомої української футбольної династії Олександр Балакін — голова Київської обласної колегії суддів. До корпусу служителів феміди увійшли також сімферополець Василь Мельничук, кияни Вадим Шевченко та Ігор Ярменчук.

Окрім футболу, в дні турніру в приміщенні Палацу спорту виступатимуть відомі артисти, працюватиме виставка-продаж спортивного одягу та взуття фірми «Пума».

Для журналістів, які збираються висвітлювати ці цікаві змагання, буде проведена спеціальна акредитація.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 367820.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311230.